



Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.297/2021/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Szabó Ügyvédi Iroda (Cím18, ügyintéző: dr. Bánk Attila József ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím6) felperesnek – a Paulicska Ügyvédi Iroda (Cím19, ügyintéző: dr. Paulicska Tamás ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 25.M.70.179/2020/80. számú ítélete ellen az alperes 81. és 85. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A 143.040 (egyszáznegyvenháromezer-negyven) forint fellebbezési eljárási illetéket az alperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2021. október 25-én kelt 25.M.70.179/2020/80. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt munkabért pótló kártérítés jogcímén 1.788.000 forintot, valamint 329.398 forint + áfa perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 107.638 forint, míg a felperest 17.522 forint eljárási illeték viselésére.

[2] A megállapított tényállás szerint a felperes 2014. május 10-én létesített munkaviszonyt az alperessel a munkaszerződés írásba foglalása nélkül. A felperes bejelentésére 149.000 forint munkabérrel került sor. A felperes a vasáru-, festék- üveg kiskereskedelem főtevékenységű alperesi társaság által üzemeltetett cím5 alatti tűzép telepet vezette. Feladatát képezte a számlázás, áru kiadása és bevételezése, szállítói számlák átvétele, árufeltöltés, áru rendelése, készpénz bankba történő befizetése.

[3] A felperes kezdetben havonta, majd napi rendszerességgel a telepen beszámolt alperesi ügyvezetőnek és egyedüli tulajdonosnak a bevételekről és kiadásokról. Felperes távollétében a beszámolás név. és név2 feladata volt, a pénzmozgások könyvelésére egy „kis kockás füzetben” került sor. Az alperesi ügyvezető napi rendszerességgel megjelent reggelente, illetve 16 óra környékén a tűzép telepen és több alkalommal előfordult, hogy a munkavállalók távozását követően is ott maradt a felperessel együtt. A telepen a koordinációt az ügyvezető jelenlétének hiányában a felperes végezte és a munkavégzéssel felmerült problémák megoldásával is hozzá fordultak a munkavállalók, részükre a munkabért a felperes, illetve az alperes ügyvezetője fizette ki.

[4] A felperes és alperesi ügyvezető korábban baráti kapcsolatban álltak, az ügyvezető lányának a felperes a keresztapja. A felperes és alperesi ügyvezető a lakó-és nem lakó épület építése főtevékenységű Kft. tulajdonosai, a felperes szavazati joga az 50%-ot meghaladja, míg a társaságot ténylegesen alperesi ügyvezető irányította.

[5] Az alperes munkavállalóinak – a felpereshez hasonlóan – jogosultságuk volt az áruk bevételezésére, a számlák átvételére és pénz kifizetésére. A könyvelési tevékenységet a Kft.1 végezte, ahová havi rendszerességgel vitték a számlákat az alperes munkavállalói, esetenként a felperes is. Az ügyvezető és a felperes tudtával több olyan számla került a könyvelésbe, amelyeknél a számla kiállítója és az alperes között nem volt sem szerződéses, sem gazdasági kapcsolat. Amennyiben a tűzép telepre áru érkezett és a számla készpénzes volt, az átvevő munkavállaló az ellenértéket a kassza mellett lévő pénztárcából fizette ki és a kifizetés tényét, összegét az ablakpárkányon tartott kisfüzetbe, az ún. „kockás füzetbe” bejegyezte, a felperes és az ügyvezető tudtával és iránymutatásának megfelelően.

[6] A felperes tényleges munkabére 2019. január 1-jétől nettó 700.000 forint volt. A felperes az öt megillető munkabért a kassza melletti pénztárcából vette ki, a kivétel tényét és az összeget a „kockás füzetbe” jegyezte be.

[7] név3, az alperes egyik beszállítójának (Kft.2) értékesítési szaktanácsadójához (név4-hez) fordult 2019. május 29-én, amikor is elektronikus levelében irodaház festésével, gipszkartonozásával, külső homlokzat szigetelésével és térkövezésével kapcsolatos árajánlatot kért. név4 ezt a felperes @gmail.com e-mail címére küldte meg, amelyről az árajánlat kérőjét

is tájékoztatta, miszerint kérését egy profi csapattal rendelkező partnerének küldte meg. A felperes továbbította a kérést tanú4 részére, aki az apósa, egyben egyéni vállalkozóként festéssel, mázolóssal, gipszkarton szereléssel és vakolással is foglalkozott.

[8] Az alperesi ügyvezető 2019. július második felében megkérte a Kft.1 ügyvezetőjét, tanú3, hogy az alperes 2017-2018. évi 1.000.000 forintot meghaladó beszerzéseire vonatkozó számlákat vizsgálja felül. A könyvelő július 26-án feljegyzésében rögzítette a vizsgálat alapján tett lényeges megállapításait. Javasolta a megjegyzéssel ellátott szállítók partnerségi, a készletek nagyságrendi, illetve a készpénzes forgalom, valamint a kapott rövid és hosszú lejáratú kölcsönök felülvizsgálatát. Azt is rögzítette, hogy a követelések és szállítói kötelezettségek csökkentek. Ezt követően az alperesi ügyvezető megbízta a tanú5 a felperes munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos dokumentumok előkészítésével. tanú5 a megküldött iratok alapján a jogviszony azonnali hatályú felmondását javasolta, amit tanú6 ügyvéd készített el. A felperes és az alperesi ügyvezető 2019. július 31-én találkoztak az említett ügyvédi irodában, ahová a felperes a tűzéptelepről érkezett. Itt várta már az ügyvezető, valamint tanú5 és tanú6 ügyvédek és átadták részére az azonnali hatályú felmondást.

[9] A munkáltatói intézkedésben rögzítésre került, hogy a könyvelői átvizsgálást követően július 26-án jutott az ügyvezető tudomására, hogy az egyes beszállítói és felperes által befogadott, valamint a könyvelésbe leadott számlákon szereplő gazdasági események nem valósak (Kft.3, Kft.4, Kft.5, Kft.6 és a Kft.7 számláin szereplő áruk nem kerültek beszállításra és további értékesítésre sem). A számlák nettó 134.898.614,1 forint összegűek, az adók megfizetése után a fennmaradt összeg az alperes eredményét képezte volna, amennyiben a felperes a nem létező költséget generáló számlákat az eredménnyel nem állította volna szembe. Az indokolás kitért arra is, hogy az ügyvezető július 27-én szerzett tudomást arról, hogy a felperes az őt megillető 149.000 forint fizetésen felül 2019. januártól további havi 550.000 forintot vett fel, valamint elektronikus levél formájában beérkező vevőket tovább irányította tanú4 egyéni vállalkozóhoz, aki a társaság konkurenciája.

[10] A felperes másnap megpróbált bejutni a tűzép telep irodájába, ahol az ügyvezető megkérte a szintén jelenlévő tanú6 ügyvédet, hogy szólítsa fel a felperest távozásra, ennek a felperes eleget tett.

[11] A felperes 2019. – helyesen – augusztus 14. napján munkaviszonyt létesített ügyvezetőként az aznap alakult Kft.8-vel, havi 212.600 forint munkabérért, a társaságnak tagja tanú4.

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes munkaviszony jogellenes megszüntetése miatti jogkövetkezmények alkalmazására irányuló kereseti kérelmét alaposnak találta a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (1) bekezdés c) pontja, (2) bekezdése, 78. § (1) és (2) bekezdése és 82. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[13] Mindenekelőtt megállapította, hogy a felmondás indoka megfelel a világos indokolás kritériumának, abból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a jogviszonyt miért szüntette meg. A tartalmi megalapozottság kapcsán azt vizsgálta, hogy a felperes minősített kötelezettségszegést követett-e el az azonnali hatályú felmondásban megjelölt három indokkör vonatkozásában. Az első kapcsán általánosságban arra mutatott rá, hogy azt meg lehetett állapítani a felperes személyes nyilatkozata alapján, hogy a felperes tudomással bírt arról, hogy nem valós gazdasági eseményen alapuló számlák is bekerültek az alperes könyvelésébe. Ellenben arra nézve bizonyíték nem merült fel, hogy az azonnali hatályú felmondásban tételesen felsorolt társaságokhoz köthető számlákat ki, mikor és személy szerint kinek adta le.

[14] tanú3 és tanú2 egyező tanúvallomásából megállapította, hogy az alpereshez köthető számlák havi rendszerességgel leadásra kerültek a könyvelőnek és arról a leadó személy egy füzetet írt alá. A Kft.1 nyilvántartásából és a felperes nyilatkozatából az tűnt ki, hogy a felperes 2017. június 13-án, szeptember 20-án, október 12-én, december 13-án, 2018. január 10-én, február 7-én és május 9-én adott le számlákat a könyvelőnek. A bizonyítékok értékelése körében rámutatott, hogy a becsatolt számlák, illetve dvd lemezen fellelhető számlák között nincs teljes átfedés. A becsatolt számlák között kizárólag három olyan gazdasági társaság nevét tartalmazó számla szerepel, amely az azonnali hatályú felmondásban is megjelenik és ezek közül is csak a Kft.3 nevet tartalmazó 2018. januári kibocsátású számlákat adta le a felperes. Ezen cég ügyvezetőjének megkeresésre adott válaszából kitűnik, hogy a Kft.3 sem gazdasági, sem szerződéses kapcsolatban nem állt az alperessel, vagyis a felperes által leadott számlák valóban nem valós gazdasági eseményen alapulnak. E körben azonban azt állapította meg, hogy az alperes ügyvezetőjének is tudomása volt a nem valós gazdasági eseményen alapuló számlákról. Mindezt arra alapozta, hogy tanú3 tanúvallomásában egyértelműen és kategorikusan cáfolta az ügyvezető azon állítását, hogy a július 26-i keltű könyvelői feljegyzésből szerzett tudomást a nem valós gazdasági eseményen alapuló számlák „létezéséről”. A tanú ugyanis úgy nyilatkozott, hogy „én biztos nem tettem olyan megállapítást, hogy meghatározott társaságok által kiállított számlák nem valós gazdasági eseményen alapulnak”. A logika szabályaiból vezette le, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója azért tudta szerepeltetni az említett indokot a felmondásban, mert maga is tudomással bírt erről a körülményről, ezt a gyakorlatot elfogadta, azzal szemben kifogást nem emelt. Ezért erre alapozva azonnali hatályú felmondással a felperes jogviszonya nem volt megszüntethető. E körben mutatott rá arra is, hogy az azonnali hatályú felmondás jogát nem elkésztően gyakorolta az alperes, ugyanis jogellenes állapot folyamatos fennállása esetén a határidő elmulasztása nem merülhet fel.

[15] Az azonnali hatályú felmondás második indoka – a bejelentett munkabéren felüli kifizetés a házipénztárból – körében lefolytatott bizonyítási eljárás alapján életszerűtlennek tekintette azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes úgy kapott a többi munkavállalóhoz képest – akik nettó 270.000 forint munkabérben részesültek – jóval kevesebb munkabért, hogy hasonló feladatkörök ellátása mellett többletjogosítványokkal is rendelkezett. A felperes hatásköre a tűzép telepen dolgozók közül kiemelkedett. Az is megállapítást nyert, hogy az alperes a munkavállalókat nem a ténylegesen kifizetett munkabérrel, hanem jóval alacsonyabb összeggel jelentette be. Mindezt tanú1 és név

tanúvallomása alapján tudta megállapítani, következésképpen a bejelentésben szereplő bérnek nem tudott jelentőséget tulajdonítani.

[16] A felperes előadása szerint a felvett munkabér összegét az ún. „kockás füzetbe” jegyezte be és tanú1, valamint név tanúvallomása alátámasztotta azt, hogy az alperes ügyvezetője a „kockás füzetről” és az abban foglaltakról tudomással bírt. A tanúk elmondták, hogy ez a füzet az ablakpárkányon volt és abban vezették azokat a kiadásokat, amelyek a pénztárcából történő kifizetésre vonatkoztak. A füzet szabadon elérhető volt és mindenki tudta annak rendeltetését, ugyancsak ezt támasztotta alá tanú8 tanúvallomása is. Így a tanúk által elmondottak egyértelműen cáfolták azt az alperesi hivatkozást, miszerint a „kockás füzetet” kizárólagos birtokában tartotta a felperes és azt, hogy ahhoz az ügyvezető nem férhetett hozzá. A tanúvallomások alapján igazolást nyert, hogy az alperes ügyvezetőjének teljes kontrollja alatt történtek az események, az ügyvezető nem kifogásolta a munkabér összegének kivételét sem, ebből pedig egyértelműen az is következik, hogy a felperes munkabére állításának megfelelően nettó 700.000 forint volt. tanú8 tanú a fizetésemelés időpontját is alátámasztotta, ugyanis arról karácsony előtt hangzott el beszélgetés a tanú elmondása szerint, a felperes pedig 2019. január 1-jei időponttól állította a munkabérének nettó 700.000 forintra történő emelkedését.

[17] A bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a „kockás füzetre” a napi munkavégzés során szükség volt és azt a felperes 2019 július 31-én nem vitte magával az ügyvédi irodába. Ezt alátámasztották a tanúvallomások, a továbbá az a körülmény, hogy a felperes nem tudta azt a perbeli napon, hogy jogviszonya megszüntetésre fog kerülni. Kamera felvétellel sem tudta igazolni az alperes az elvitel tényét, mindezek alapján elfogadta azt a felperesi állítást, hogy a füzet nem lelhető fel a felperesnél. Mindezek okán a felperes kötelezettségszegést nem követett el, amikor nettó 700.000 forintot vett fel munkabér gyanánt, ezért a felmondás ezen indoka sem megalapozott.

[18] Az azonnali hatályú felmondás harmadik oka körében azt hangsúlyozta, hogy a Kft. és az alperesi társaság két külön gazdasági társaság, előbbi kivitelezési, míg az alperes kereskedelmi tevékenységet végez. Bár név3 ajánlatkérését a felperes valóban továbbította tanú4 részére, aki azonban az eltérő tevékenységi körök okán versenytársnak nem volt tekinthető. A felmondásban nem szerepelt az alperes perben előadott kifogása, miszerint a felperes eljárásával kapcsolatos problémát jelentett az is, hogy a kivitelezéshez szükséges anyagok beszerzésére nem az alperestől került sor. Mindezt az indokok bővítésének tilalma miatt nem vette figyelembe. Továbbá az időbeli különbségek okán egyértelműen megállapította, hogy az árajánlatban és tanú4 tanúvallomásában említett R.utcai kivitelezési munka nem feleltethető meg egymásnak. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy a felperes kötelezettségszegést nem követett el azzal, hogy a Kft. e-mail címére érkezett árajánlat kérését tanú4 részére továbbította.

[19] Kiemelte, hogy az alperesi törvényes képviselő szavahihetősége a perben több ponton megdőlt és részletesen rögzítette a bizonyítékokkal cáfolt állításokat.

[20] A jogellenes jogviszony megszüntetés következményeként az elmaradt munkabér pótló kártérítési igény összecszerűségét a felperes által megjelöltek szerint megalapozottnak találta, arról a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdése szerinti keretek között határozott.

[21] Nem találta ugyanakkor alaposnak a felperes 298.000 forint sérelemdíj megfizetésére irányuló kereseti kérelmét. A jogviszony megszüntetését követően a felperesnek nem volt jogszerű lehetősége arra, hogy az irodában tartózkodjon, így az alperes nem követett el jogsértést azzal, hogy a felperest távozásra szólította fel, személyes szabadsághoz fűződő jogát nem sértette meg.

[22] A perköltségről a Pp. 80. §, 81. §, 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § és 3. §-ban foglaltakra figyelemmel. A pertárgyértékét 2.086.000 forintban állapította meg, ehhez viszonyítva 86%-ban találta pernyertesnek és 14%-ban pervesztesnek a felperest és a döntően pervesztes alperest kötelezte az említett arányok figyelembe vételével a perköltség viselésére.

[23] A Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti illeték viselésére a pervesztes rész vonatkozásában az alperest, míg a felperes terhére eső illeték körében rögzítette, hogy azt a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán az állam viseli.

Az alperes fellebbezése

[24] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel és annak megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Anyagi jogszabálysértésként az Mt. 64. § (1) bekezdés c) pontjának, 64. § (2) bekezdésének, 78. § (1) bekezdésének és 82. § (1)-(2) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül, a rendelkezésre álló adatokkal ellentétesen állapította meg és azokból téves jogi következtetésekre jutott.

[25] Az elsőfokú bíróság a felmondás első indoka körében tanú3 tanúvallomásának értékelése ellentétben áll a könyvelő 2019. július 26-án kelt feljegyzésében rögzített tartalommal. Az abban tett javaslatok alapján ugyanis direkt könyvelői felhívás nélkül is lehetősége volt annak észlelésére, hogy a könyvelésben szereplő partnerektől származó számlák nem fednek valós gazdasági eseményt. Ezért nem felel meg a rendelkezésre álló bizonyítékoknak az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az ügyvezető nem a könyveléstől értesült a gazdasági teljesítmény hiányában is kiállított számlákról, illetőleg, hogy ismerte és elfogadta ezt a gyakorlatot. A perben nem állította, hogy a könyvelő mondta azt, hogy a becsatolt számlák mögött nincs tényleges gazdasági cselekmény, hanem azt állította, hogy a

könyvelőtől származó információk alapján jutott arra a következtetésre, hogy a számlák mögött nincs tényleges gazdasági teljesítmény.

[26] A második indok körében fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadottakat, miszerint a felperes nem egyeztetett arról, hogy mikor, milyen összeget vett fel a társaság pénztárából és nem is járult hozzá ahhoz, hogy a felperes a fizetésén felüli összeget vegyen magához. Rámutatott, hogy a felperes álláspontját az a körülmény is cáfolja, hogy keresetében 149.000 forintos munkabérrel számolt az összecszerűség kapcsán és később állította azt, hogy a munkabére 700.000 forint volt.

[27] A felmondás harmadik indoka körében az elsőfokú bíróság gazdasági érdekeit túlságosan szűken értelmezte, kiüresítve annak lényegi tartalmát. Az általa forgalmazott építőanyagok építési beruházásokban kerülnek felhasználásra, a munkáltató és a Kft. tulajdonosi szerkezete közötti átfedés miatt gazdasági érdekében áll az, hogy a kivitelezési megkereséseket a Kft. vállalja el, így az anyagbeszerzés az alperesi társaságon keresztül legyen biztosított. Ezt a rendszert szabotálta a felperes a kifogásolt ajánlatkérés továbbításával, ezáltal elesett attól a bevételtől, amely a megkeresésből származhatott volna.

[28] Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a felperes magatartásának teljes kontextusát, a felmondási indokok külön külön is alkalmasak voltak a munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetésére. A felperes ezen magatartásait összehangolva azzal a szándékkal követte el, hogy munkáltatóját hátrányos helyzetbe hozza, megkárosítsa.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[29] A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. A széleskörű bizonyítási eljárást követően az elsőfokú bíróság ugyanis helyesen állapította meg a tényállást és abból levont jogi következtetésekkel helytállóan állapította meg a munkaviszony jogellenes megszüntetését. Másodfokú perköltségigényt is bejelentett.

A másodfokú bíróság döntése és annak indokai

[30] A fellebbezés nem alapos.

[31] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § és 371. §-a alapján a fellebbezés korlátai között, kizárólag a munkaviszony jogellenes megszüntetése körében vizsgálta felül az elsőfokú ítéletet, a fellebbezéssel nem támadott sérelemdíj megfizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasító ítéleti megállapításokat nem érintette.

[32] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékoknak a Pp. 279. §-ban foglaltaknak megfelelő egyenként és összességében történő értékelésével a tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogi következtetések levonásával érdemben helyes döntést hozott a perbeli jogviszony megszüntetésének jogellenessége miatti jogkövetkezmények alkalmazása körében. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a bizonyítékokból levont következtetések tekintetében, azok szükségtelen megismétlését mellőzte.

[33] Az alperes a fellebbezésében egyrészt kifogásolta azt az ítéleti megállapítást, hogy az ügyvezető nem a könyveléstől értesült a gazdasági teljesítmény hiányában is kiállított számlákról, hanem azokról korábban is tudomással bírt és ezt a gyakorlatot elfogadta. Hangsúlyozta, hogy a perben azt állította, hogy kizárólag a könyvelő feljegyzéséből nyert információkból vonta le az azonnali hatályú felmondásban rögzített, a számlák valótlan tartalmára vonatkozó következtetéseket. E körben annak van relevanciája, hogy az elsőfokú bíróság helyesen azt állapította meg, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló ügyvezető tanú3 könyvelő – Kft.1 nevében írt – feljegyzéséből nem szerezhette tudomást arról, hogy nem valós gazdasági eseményeken alapuló számlák szerepelnek a könyvelésben.

[34] A könyvelő a 2019. július 26-i feljegyzésben megjegyzésként az 1. pontban a megvizsgált cégekkel (bruttó 1.000.000 forint/év feletti forgalommal rendelkező szállítókkal) „kapcsolatban készült szállítók közül a megjegyzéssel ellátottak partnerségi felülvizsgálatát” rögzítette, semmiféle adat nincs a valótlan gazdasági események észlelésére. Ezen túlmenően a készletek nagyságrendjének és a készpénzes forgalom, valamint a rövid és hosszú lejáratú kölcsönök felülvizsgálatát rögzítette a könyvelő mindenféle konkrétumok nélkül és azt állapította meg, hogy mind a követelések, mind a szállítói kötelezettségek csökkentek és nem talált azonnali intézkedést indokló kintlévőséget sem. A könyvelő mindösszesen a készpénzes forgalom lehetőség szerinti csökkentésére és a nagyobb forgalmú készpénzes szállítókkal utalással való áttérésre tett javaslatot. Mindezekből egyértelműen kitűnik, hogy a könyvelő nem rögzített olyan megállapítást, hogy nem valós gazdasági eseményekről készített számlákat észlelt és ezzel egybehangzó volt a perben tett tanúvallomása is. Az alperes ezért megalapozatlanul érvelt a fellebbezésében úgy, hogy kifejezetten a könyvelő által adott információk alapján le tudta vonni azt a következtetést, hogy a számlák mögött nincs tényleges gazdasági teljesítmény.

[35] Ellenben a perben meghallgatott tanúk (tanú1 és név alperesi munkavállalók) egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy alperesi ügyvezető alperesi ügyvezető napi szinten bejárt a telepre, minden reggel a munkaidő kezdete előtt már ott volt és leggyakrabban délután is visszatért és a munkavállalók távozását követően zárás után is ott maradt a felperessel a tűzép telepen. A tanúk azt is megerősítették, hogy minden munkavállalónak gyakorlatilag azonos feladatai voltak az áruk átvételével, kiadásával, szállításával kapcsolatban, amely magába foglalta azt is, hogy amennyiben készpénzes áru érkezett a tűzép telepre, azt az ablakpárkányon lévő kis „buzsából” kellett kifizetni. tanú1 tanú kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy „ez volt a gyakorlat, azért jártunk így el. Ezt mondta Felperes1 és

alperesi ügyvezető is.” (44. sz. jkv. 3. o.). Valamennyi, így a kimenő és bejövő számlákat is egy úgynevezett gyűrűs mappába gyűjtötték a munkavállalók (57. sz. jkv. 3. o. név tanúvallomása).

[36] Mindkét tanú egybehangzóan nyilatkozott arról is, hogy amikor alperesi ügyvezető megjelent a telepen, akkor a felperes bement hozzá és beszámolt az aznapi történésekről. Felperes távolléte alatt ez a kötelezettség az őt helyettesítő név. és név2é volt (57. sz. jkv. 5. o.). Mindezekből következően a telepen zajló gazdasági folyamatok egészére vonatkozóan levonható az a következtetés, hogy az alperes ügyvezetőjének teljeskörű rálátása volt a gazdasági eseményekre és a számlák kifizetésével kapcsolatos gyakorlatra is. A könyvelőhöz szintén bármelyik munkavállaló elvihette a számlákat, alperesi ügyvezető jelölte ki személyüket (44. sz. jkv. 3. o. tanú tanúvallomása). Ezért az alperes megalapozatlanul kifogásolta az elsőfokú bíróság által az első indokkör körében tett megállapításokat.

[37] Az azonnali hatályú felmondás második indoka kapcsán, miszerint a felperes jogtalanul vett fel az őt megillető 149.000 forint fizetésen felül 2019. januárjától havi 550.000 forintot, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes fizetésének nagyságrendjére, a fizetésemelés időpontjára vonatkozóan tanú8 egyértelmű a felperes állításával egybehangzó tanúvallomást tett. Továbbá az elsőfokú bíróság logikusan levezette az alperesi munkavállalók tanúvallomásából levonható azon következtetéseket, amelyek egyértelműen igazolják azt, hogy a felperes nem jogalap nélkül és az ügyvezető tudtán kívül vette fel az azonnali hatályú felmondásban megjelölt összeget. tanú1 és név tanúvallomásukban elmondták, hogy a ténylegesen ledolgozott napi munkaidő helyett attól kevesebb időtartamra voltak bejelentve, nettó 270.000 forint munkabérben részesültek, és név arra is tudott nyitakozni, hogy a kézhez kapott munkabére helyett a bejelentése a minimálbérré szólt. Így megalapozatlanul tekintette az elsőfokú bíróság életszerűtlennek az alperesi hivatkozásokat. A kereseti kérelem összegszerű megjelölése pedig nem teszi megalapozottá az azonnali hatályú felmondás ezen körben adott indokolását.

[38] A töretlen bírói gyakorlat értelmében a jogviszony megszüntetésére vonatkozó intézkedés indokolása ugyan összefoglalóan megjelölhető, de az a leírtakon túl nem bővíthető. Az azonnali hatályú felmondásban harmadik indokként az szerepel, hogy a felperes a beérkező vevőket tovább irányította tanú4 egyéni vállalkozóhoz, aki az alperes konkurenciája. Az elsőfokú bíróság részletesen levezette, hogy tanú4 egyéni vállalkozó ennek a „kritériumnak” nem felelt meg, a perbeli időszakban kereskedelmi tevékenységet egyáltalán nem folytatott, ellenben az alperessel. Olyan típusú kiterjesztés a felmondás indokolása körében, amire az alperes a fellebbezésben hivatkozott, a munkaügyi perekben nem megengedhető. Az alperes ugyanis nem róta a felperes terhére azt, hogy árajánlat kérésére érkezett megkereséseket a Kft. felé kellett volna továbbítani és egyúttal az anyagbeszerzést is ezen a cégen keresztül biztosítani. Az alperes ilyen jellegű utasítására a perben nem merült fel adat, önmagában az a körülmény, hogy az alperesi társaság és a Kft. tulajdonosi szerkezete között átfedés van, nem alapoz meg a felperes részéről semmilyen kötelezettségszegést főleg úgy, hogy az ilyen jellegű oksági folyamatra az azonnali hatályú felmondás nem mutatott rá. Mivel a fellebbezésben említett kötelezettséget az alperes nem is írta elő a felperesnek, ezért a gazdasági érdekeltiség értékelése e körben nem tekinthető leszűkítettnek az elsőfokú ítéletben megfogalmazottakkal.

[39] Arra figyelemmel, hogy az azonnali hatályú felmondás indokai egyike sem minősült valósnak, értelemszerűen nem is alapozhatnak meg az egyes indokok okszerűen külön-külön sem azonnali hatályú felmondást.

[40] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján fellebbezett részében helybenhagyta, egyebekben nem érintette.

Záró rendelkezés

[41] Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a felperes másodfokú perköltségének viselésére. Annak összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg, értékelve, hogy a felperes mindösszesen egy fél oldalas beadványt készített és a másodfokú bíróság tárgyalást nem tartott.

[42] Az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles viselni a fellebbezési eljárás illetékét, amit az alperes a fellebbezésének benyújtásával egyidejűleg 143.040 forint összegben - az Itv. 46. § (1) bekezdésének megfelelő - mértékben már lerótt. Mindezek okán a másodfokú bíróság kizárólag az illeték viselésének kötelezettségéről rendelkezett, annak megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzve.

[43] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés elbírálásáról tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. február 22.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró